

W stosunkach z państwami, które będą podlegały postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe będzie wynosiło 20% cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 maja r. b. włącznie. Ma ono zastosowanie również do przesyłek nasion drzew iglastych, zgłoszonych do odprawy celnej, począwszy od dnia 1 maja 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

327.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: ROBÓT PUBLICZNYCH, SPRAW WEWNĘTRZNYCH, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 maja 1929 r.

w sprawie przechowywania taśmy celuloidowej (filmu).

Na podstawie art. 327 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) zarządza się co następuje:

I.

Zakres działania przepisów.

§ 1. Pomieszczenia, przeznaczone do przechowywania taśmy celuloidowej (filmowej) w ilościach, przekraczających 35 kilogramów, mianowicie: 1) pracownie, 2) składy, 3) laboratoria filmowe, powinny czynić zadość wymogom, podanym niżej w §§ 3 — 29.

W wystawach sklepowych taśmy filmowej umieszczać nie wolno.

II.

Pracownie.

§ 2. Pod pracowniami rozumiane są pomieszczenia, w których dokonywane są prace tylko nad suchym filmem. Ilość taśmy, znajdującej się w pracowni, w żadnym wypadku nie powinna przekraczać 300 kg.

§ 3. Pracownie mogą być urządzone w domach mieszkalnych, lecz tylko w specjalnych pomieszczeniach. O ile w pracowni znajduje się nie więcej, jak 100 kg. taśmy, pracownia znajdować się może na

każdej kondygnacji budynku; jeżeli więcej, jak 100 kg., jedynie na najwyższej kondygnacji.

Urządzenie pracowni filmowych w suterenach jest zabronione.

§ 4. Na każdego pracownika, zatrudnionego w pracowni, powinno przypadać co najmniej 5 mtr. kw. powierzchni pracowni. Powierzchnia całej pracowni nie może być mniejszą od 12 mtr. kw.

Wysokość pracowni odpowiadać powinna przepisom art. 242 powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r.

§ 5. Pracownia powinna posiadać stropy i ściany ogniotrwałe.

Ściany, sąsiadujące z pomieszczeniami mieszkalnymi lub pomieszczeniami, w których przechowywane są materiały łatwopalne, powinny posiadać grubość co najmniej 27 cm., gdy są wykonane z cegły, lub grubość, odpowiadającą takiej grubości pod względem statycznym i odporności na ogień, gdy są wykonane z innego materiału (np. betonu, żelaza, żelazobetonu).

Inne ściany pracowni, nie sąsiadujące z wyżej określonymi pomieszczeniami, mogą być wykonane w konstrukcji ogniotrwałej lekkiej.

Strop górny pracowni może być również wykonany z konstrukcji ogniotrwałej lekkiej, gdy pracownia znajduje się na najwyższej kondygnacji budynku. W tym wypadku nad pracownią nie mogą znajdować się żadne pomieszczenia użytkowe.

§ 6. Pracownia powinna być należycie oświetlona światłem dziennym. Stosunek powierzchni okien w świetle futryny do powierzchni podłogi nie powinien być mniejszy, jak 1 : 8, z zastrzeżeniem jednak że najmniejsza łączna powierzchnia okien pracowni wynosić powinna 1,5 mtr. kw.

Okna muszą mieć szyby matowe, niedopuszczające ogniskowych promieni słonecznych.

Pracownia powinna posiadać otwór wentylacyjny, nie połączony z innymi przewodami, o powierzchni nie mniejszej, jak 350 cm. kw.

§ 7. Pracownia może być ogrzewana przy pomocy centralnego ogrzewania, lub hermetycznych pieców kaflowych, wyłożonych od wewnątrz cegłą ognioodporną o grubości co najmniej 6 cm. z paleniskiem, umieszczonem nazewnątrz pracowni.

Używanie jakichkolwiek innych pieców, w szczególności żelaznych, gazowych, lub elektrycznych, jest wzbronione.

§ 8. Poza godzinami pracy taśma filmowa nie może znajdować się w pracowni. Film pozostawiony w godzinach pracy poza stołem montażowym, powinien być zamknięty w żelaznym pudełku.

III.

Składy.

§ 9. Przechowywanie taśmy celuloidowej (filmowej) w ilości większej, jak 300 kg., może mieć miejsce tylko w składach urządzonych w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Składy taśmy celulooidowej (filmowej), urządzone w budynkach, w których znajdują się pomieszczenia, przeznaczone na pobyt ludzi, mogą mieścić się tylko w budynkach murowanych na najwyższej kondygnacji budynku.

Nad składami nie mogą się znajdować żadne pomieszczenia użytkowe.

Składy powinny być tak umieszczone, aby w razie pożaru w nich nie była odcięta droga, prowadząca ze znajdujących się na tejże kondygnacji pomieszczeń, przeznaczonych na pobyt ludzi, do klatki schodowej, o ile ta klatka jest jedynym wyjściem nazewnątrż.

Odległość składów od pomieszczeń, przeznaczonych na pobyt ludzi, a położonych na tej samej kondygnacji, jak również odległość klatek schodowych, prowadzących do tych pomieszczeń, nie może być mniejszą od 4 metrów.

Również 4 metry wynosić musi najmniejsza odległość składów od granic posiadłości sąsiadów.

O ile powyższa odległość od pomieszczeń, przeznaczonych na pobyt ludzi, nie może być zachowana, powinny ściany oddzielające skład od tych pomieszczeń posiadać grubość nie mniejszą od 55 cm., gdy są one wykonane z cegły (przy dopuszczeniu w tej grubości warstwy izolacyjnej powietrza do 13 cm. grubości) lub też grubość, odpowiadającą tej grubości pod względem statycznym i pod względem odporności na ogień, gdy ściany są wykonane z innego materiału (np. betonu, żelaza, żelazobetonu).

W razie wykonania ścian składu z innych materiałów, jak cegła, powinno być na żądanie władz przedstawione udowodnienie ich należytej statyczności i odporności na ogień.

§ 11. W jednym pomieszczeniu składowym może być przechowywane nie więcej, jak 2000 kg. taśmy celulooidowej (filmowej). We wszystkich pomieszczeniach składowych, znajdujących się w budynku, w którym są pomieszczenia, przeznaczone na pobyt ludzi, może być przechowywane łącznie nie więcej, jak 4000 kg. taśmy.

§ 12. Ściany pomieszczeń składowych muszą być ogniotrwałe i powinny posiadać grubość co najmniej 41 cm. (1½ cegły), gdy są wykonane z cegły, lub też grubość, odpowiadającą tej grubości pod względem statycznym i odporności na ogień, gdy są wykonane z innego materiału.

Wewnętrzne ściany składu winny być wyprowadzone do wysokości co najmniej 30 cm. powyżej powierzchni dachu. Ściany powyżej ścian pomieszczenia składowego powinny posiadać grubość co najmniej 27 cm., gdy są wykonane z cegły, lub grubość, odpowiadającą tej grubości pod względem statycznym i pod względem odporności na ogień, gdy są wykonane z innego materiału ogniotrwałego.

Stropy składów muszą być zbudowane ogniotrwałe z konstrukcji lekkiej. Stropy pomieszczeń, znajdujących się bezpośrednio pod składami, powinny być wykonane ogniotrwałe z konstrukcji masywnej.

§ 13. Każde pomieszczenie składowe powinno posiadać wyciąg wentylacyjny, nie łączący się z za-

dniami innymi przewodami, którego przekrój w świetle wynosić powinien co najmniej 5% powierzchni składu, przy minimalnym przekroju, równającym się ½ metra kw. Wyciąg wentylacyjny powinien być wzniesiony co najmniej o 1 metr ponad powierzchnię dachu i być zaopatrzonej w siatkę ochronną.

§ 14. Pomieszczenia składowe powinny posiadać przedsionek o powierzchni, wynoszącej co najmniej 4 metry kwadratowe, wykonany ogniotrwałe. Przedsionek ten może być wspólny dla kilku pomieszczeń składowych. Powinien on być zaopatrzonej w wyciąg wentylacyjny o przekroju, wynoszącym w świetle co najmniej połowę sumy przekroju otworów wentylacyjnych pomieszczeń składowych, do których przylega. Drzwi ze składu i przedsionka powinny otwierać się nazewnątrż.

Bezpośrednie łączenie poszczególnych pomieszczeń składowych między sobą jest wzbronione.

Nad składami nie mogą znajdować się żadne pomieszczenia użytkowe.

§ 15. Poza przestrzenia, przeznaczoną na magazynowanie filmów, pomieszczenie składowe musi posiadać wolną przestrzeń o wymiarach co najmniej 2,5 x 2,5 mtr.

Wszelkie urządzenia wewnętrzne składu (półki, drabiny i t. p.) powinny być wykonane z materiałów ogniotrwałych.

W składzie nie może być poza filmami żadnych innych przedmiotów.

§ 16. Każde pomieszczenie składowe powinno posiadać otwory okienne o łącznej powierzchni, wynoszącej co najmniej 1 mtr. kw. w świetle futryny.

§ 17. Składy nie mogą zawierać żadnych urządzeń do ogrzewania.

§ 18. Jakakolwiek praca w składzie prócz wnoszenia i wynoszenia filmów jest niedozwolona.

§ 19. Na dachu domu, w którym znajduje się skład, powinien być urządzony piorunochron, umieszczony na najwyższym miejscu nad składem.

IV.

Przepisy odnoszące się zarówno do pracowni jak i do składów.

§ 20. Drzwi, prowadzące bezpośrednio do pracowni lub do składu, powinny być żelazne, lub obite od strony pracowni, względnie składu, — blachą żelazną na podkładzie azbestowym.

Drzwi te powinny otwierać się nazewnątrż oraz mają być zaopatrzone w sprężynę samozamykającą się i nie mogą posiadać zamków samozatrzaśkujących się.

§ 21. W pobliżu drzwi, prowadzących do składu lub pracowni, lecz poza obrębem tychże, powinien znajdować się hydrant, połączony z siecią wodociągową i zaopatrzonej w węża tłocznego o długości, wystarczającej dla każdego miejsca składu lub

pracowni. Średnica hydranta wynosić ma przy pracowniach najmniej 5 cm., przy składach najmniej 8 cm.

Nad hydrantem powinny stale wisieć co najmniej dwie maski przeciwgazowe ze specjalnymi pochłaniaczami.

W pracowniach i składach powinien znajdować się kubek napelnięty stale wodą z zanurzoną w nim ścierką.

§ 22. W składzie lub pracowni zabronione jest trzymanie otwartego ognia, palenie tytoniu, jako też wchodzenie do tych pomieszczeń z ogniem.

§ 23. Oświetlenie wszelkich pomieszczeń, w których przechowywana jest taśma filmowa, może być tylko elektryczne.

§ 24. Przewody elektryczne oświetlenia w składzie lub pracowni powinny być podzielone co najmniej na dwa obwody, z których każdy osobno winien być zabezpieczony bezpiecznikami w szafce, umieszczonej nazewnątrz składu. Szafka winna być zamykana na klucz.

Na właścicielu składu leży obowiązek czuwania, aby przy zmianie korków na nowe nie były wkręcane większe, niż na 6 amperów. Używanie korków naprawionych jest bezwzględnie wzbronione.

Na linii zasilającej przed bezpiecznikami nazewnątrz pracowni powinien być umieszczony wyłącznik drążkowy wielobiegunowy dla całkowitego wyłączenia napięcia po opuszczeniu lokalu przez pracowników.

Przy bezpiecznikach winny być umieszczone wyraźne i trwałe napisy, wyjaśniające w sposób zrozumiały przeznaczenie danego obwodu.

Wyłącznik drążkowy ogólny winien się mieścić w szafce zamykanej oszklonej, aby uniemożliwić niespodziewane wyłączenie prądu podczas pracy.

§ 25. Instalacja winna być wykonana izolowanymi (w podwójnej gumie, taśmie i plecionce) przewodami, umieszczonymi w rurkach bergmanowskich, wpuszczonych w mur i zatynkowana.

Miejsca połączeń przewodów między sobą winny być lutowane, a następnie izolowane paragonem i taśmą izolacyjną. Takie połączenie można wykonywać tylko w pudełkach bergmanowskich.

O ile przewody nie mogą być zmontowane, jak wyżej w rurkach bergmanowskich pod tynkiem, należy powyższe przewody układać w rurkach żelaznych (Peschla) i stosować osprzęt hermetyczny żeliwny.

§ 26. Oprawy do żarówek winny być typu hermetycznego ze szkłem ochronnym zamkniętym. Zakładanie gniazdek wtyczkowych oraz używanie odbiorników przenośnych jest wzbronione. Wyłącz-

niki winny być żeliwne typu hermetycznego. Silniki elektryczne, jak również wyłączniki i rozruszniki do nich, mogą być stosowane tylko typu hermetycznego.

Na linii zasilającej, o ile taryfa na prąd jest inna od świetlnej, winien również być ustawiony nazewnątrz składu wyłącznik drążkowy dla wyłączenia napięcia instalacji siłowej składu po opuszczeniu lokalu przez pracowników. Przed dokonywaniem wszelkich zmian, lub napraw w instalacji elektrycznej siły lub światła, należy obydwie drążkowe wyłączniki wyłączyć. Wykonywać jakiegokolwiek bądź roboty elektryczne w składzie lub pracowni pod napięciem jest wzbronione.

Szkló ochronne żarówek powinno obejmować również i oprawę.

Wyłączniki hermetyczne żeliwne oraz inny osprzęt powinny być zabezpieczone od rdzy i kwasów przez pokrycie lakierem. Wyłącznik ogólny dla liny siłowej ma być również umieszczony w zamkniętej oszklonej szafce.

§ 27. W składzie i pracowni nie wolno umieszczać transformatorów dzwonkowych i przewodników dzwonkowych.

Linje dzwonkowe, względnie sygnalizacyjne, mogą być umieszczone, o ile jakość przewodników oraz ich instalacja będą odpowiadały przepisom § 25.

V.

Laboratoria filmowe.

§ 28. Do pomieszczeń laboratoriów filmowych, w których odbywa się suszenie filmu, lub inne prace nad suchym filmem, mają zastosowanie wszystkie wyżej wyszczególnione przepisy, obowiązujące dla pracowni filmowych.

Dla pomieszczeń laboratoriów filmowych, w których wykonywane są prace nad mokrym filmem, mają zastosowanie tylko przepisy § 7 oraz §§ 23—27.

VI.

Przepisy końcowe.

§ 29. Istniejące pomieszczenia, w których przechowuje się taśmę celuloidową (filmową), powinny być dostosowane do przepisów niniejszego rozporządzenia w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia jego w życie.

§ 30. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*
 Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*
 Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

46267 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 25 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi kwartalnie 7 zł. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumeratę uiszczać należy najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.